

Rozważania Biblijne – 11 września 2022

***Moje dziecko,
ty zawsze jesteś przy mnie
i wszystko moje do ciebie należy***

Ewangelia według Łukasza 15, 31

Pierwsze czytanie – z księgi Wyjścia 32, 7...14

Pan rzekł wówczas do Mojżesza: «Zstąp na dół, bo sprzeniewierzył się lud twój, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej. Bardzo szybko odwrócili się od drogi, którą im nakazałem, i utworzyli sobie posąg cielca ulanego z metalu i oddali mu pokłon, i złożyli mu ofiary, mówiąc: "Izraelu, oto twój bóg, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej"». I jeszcze powiedział Pan do Mojżesza: «Widzę, że lud ten jest ludem o twardym karku. Zostaw Mnie przeto w spokoju, aby rozpałił się gniew mój na nich. Chcę ich wyniszczyć, a ciebie uczynić wielkim ludem». Mojżesz jednak zaczął usilnie błagać Pana, Boga swego, i mówić: «Dlaczego, Panie, płonie gniew Twój przeciw ludowi Twemu, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej wielką mocą i silną ręką? Czemu to mają mówić Egipcjanie: W złym zamiarze wyprowadził ich, chcąc ich wygubić w górach i wygładzić z powierzchni ziemi? Odwróć zapalczywość Twego gniewu i zaniechaj zła, jakie chcesz zesałać na Twój lud. Wspomnij na Abrahama, Izaaka i Izraela, Twoje sługi, którym przysiągłeś na samego siebie, mówiąc do nich: "Uczynię potomstwo wasze tak liczne jak gwiazdy niebieskie, i całą ziemię, o której mówiłem, dam waszym potomkom, i posiadą ją na wieki"». Wówczas to Pan zaniechał zła, jakie zamierzał zesałać na swój lud.

Kontekst historyczny :

- Akcja czytanego dziś fragmentu dzieje się w czasie wędrowki narodu wybranego przez pustynię. Bog wyzwoił ich z niewoli egipskiej, Mojżesz przeprowadził przez Morze Czerwone, w którym Bog zatopił scigające ich wojska faraona. Cieżkie warunki tej wędrowki ćwiczyły ich wytrzymałość i siłę wiary : nie byli już przecież ludem koczującym, nie posiadali umiejętności ich przodków takich jak szukanie

wody pitnej, zdobywanie pokarmu.... Dlatego buntowali się przeciw Mojżeszowi uznając, że to z jego winy znaleźli się w takiej sytuacji, a także przeciw Bogu, który wydawał się im niedostępny i daleki...

- *«Tak powiesz domowi Jakuba i to oznajmisz Izraelitom: Wyście widzieli, co uczyniłem Egipcjom, jak niosłem was na skrzydłach orlich i przywiodłem was do Mnie. Teraz jeśli pilnie słuchać będziecie głosu mego i strzec mojego Przymierza, będziecie szczególną moją własnością pośród wszystkich narodów, gdyż do Mnie należy cała ziemia. Lecz wy będziecie Mi królestwem kapłanów i ludem świętym. Takie to słowa powiedz Izraelitom».* (Wyj 19,3-6)
- *«Wszystkie słowa, jakie powiedział Pan, wypełnimy».* (Wyj 24,3)

Trzy miesiące po ucieczce z Egiptu, Bog zaproponował im zawarcie Przymierza, a cały naród jednogłośnie przyjął te propozycje.

Mojżesz wszedł na górę Synaj, jak mu Bog polecił. Wtedy Obecności Boga towarzyszyły spektakularne odgłosy natury: błyskawice, grzmoty, ogień i obłok... Kiedy zszedł z Synaju, uroczystie ogłosił zawarcie Przymierza z Bogiem. Następnie znow wszedł na Synaj, by otrzymać tablice Dziesięciu Przykazań. To po tych wydarzeniach, zaczyna się dzisiejsze czytanie.

Zniecierpliwiony lud, czekając na Mojżesza, *« utworzył sobie posąg cielca ulanego z metalu »* i śpiewał mu kantyki... Bog wydawał się mu daleki i niedostępny, a statuetka cielca była blisko...widzieli ją i mogli jej dotknąć...

- *« Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią! Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył, ponieważ Ja Pan, twój Bóg... »* (Wyj 20, 4-5)
- Ten zakaz wytwarzania statuetek i oddawania im pokłonów jest nowy dla narodu wybranego. Jeszcze niedawno, przebywając w niewoli egipskiej, nieustannie widywali statuetki wielu bożków pod postaciami zwierząt.

Ten zakaz wytwarzania rzeźb czy wszelkich obrazów bożków:

- przypominał, że idolatria jest ślepa droga,
- był integralną częścią wyzwolenia narodu wybranego

*«Zstąp na dół, bo sprzeniewierzył się lud twój, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej. **Bardzo szybko odwrócili się od drogi, którą im nakazałem** (...) Widzę, że lud ten jest ludem o twardym karku. **Zostaw Mnie przeto w spokoju, aby rozpałił się gniew mój na nich.** »*

- Usłyszawszy te słowa, Mojżesz błaga Boga: *«Dlaczego, Panie, płonie gniew Twój przeciw ludowi Twemu, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej wielką mocą i silną ręką? Czemu to mają mówić Egipcjanie: W złym zamiarze wyprowadził ich, chcąc ich wygubić w górach i wygładzić z powierzchni ziemi? Odwróć zapalczywość Twego gniewu i zaniechaj zła, jakie chcesz zesać na Twój lud. Wspomnij na Abrahama, Izaaka i Izraela, Twoje sługi, którym przysięgłeś na samego siebie... »*

- W języku biblijnym, opisy gniewu Boga są zawsze wyrazem Jego odmowy zostawienia nas na manowcach życia. Potrzeba było wielu wieków, by naród wybrany to zrozumiał, podobnie jak to, że przebaczenie Boże jest bezwarunkowe.

«Widzę, że lud ten jest ludem o twardym karku.»

- W czasach, w których powstała księga Wyjścia, obraz uprzeży łączącej dwa zwierzęta tak, by razem mogły orac ziemię, był dość powszechny. Uprząż ta była zakładana na ich karki, co zmuszało oba zwierzęta do równego chodzenia.
- Ten obraz uprzeży nawiązuje do Przymierza: chodzi o to, by tak się zbliżyć do Boga, by móc chodzić razem z Nim...krok w krok...
Jednak naród « napinał swój kark » czyniąc go twardym...co utrudniało czy czyniło niemożliwym pracę « ramie w ramie, krok w krok »...
Zamiast dać się ponieść sile Bożej, marudził i uzał się...zdarzało się, że traktował te « uprzęże » nie jako wyróżnienie ale jako ciężar.

PSALM 51, 3-4, 12-13, 17.19

*Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości,
w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość!
Obmyj mnie zupełnie z mojej winy
i oczyść mnie z grzechu mojego!*

*Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste
i odnow w mojej piersi ducha niezwykłego!
Nie odrzucaj mnie od swego oblicza
i nie odbieraj mi świętego ducha swego!*

*Otwórz moje wargi, Panie,
a usta moje będą głosić Twoją chwałę.
Moją ofiarą, Boże, duch skruszony,
nie gardzisz, Boże, sercem pokornym i skruszonym.*

- Jest to jeden z psalmów, które były śpiewane w Świątyni Jerozolimskiej, w czasie liturgii pokutnej.
- Celebując przebaczenie Boże, naród wybrany porównuje się do króla Dawida, który zgrzeszył, odbierając Betsabebe jej mężowi i zabijając go. Przywołany do porządku przez proroka Natana, żalował i pokutował. Naród wybrany, podobnie jak Dawid, wszystko otrzymał od Boga, przyznaje się do grzechów i prosi Boga o Miłosierdzie. Zastanawia się też w jaki sposób najlepiej dziękować Mu.

« Moją ofiarą, Boże, duch skruszony, nie gardzisz, Boże, sercem pokornym i skruszonym »

- *Ale Ty, Panie, jesteś Bogiem miłosiernym i łaskawym, nieskorym do gniewu, bardzo łagodnym i wiernym. » (Ps 86,15)*

« duch skruszony »

- Psalm ten powstał prawdopodobnie po niewoli babilońskiej : wspomina zburzenie Świątyni przez Nabuchodonozira i modlitwy o odbudowanie jej. To właśnie w czasie niewoli babilońskiej prorok Ezechiel rozwinał znaczenie wyrażen : « serce z kamienia » i « serce z ciała ».
- *« I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała. » (Ez 36,26)*
- **« skruszone serce, skruszony duch »**
  - Słowa te wyrażają obraz rozbicia skorupy, pod która znajduje się owoc (np. migdał czy orzech) : jest to aluzja do zrzucenia z siebie tego, co jest twarde skorupa, przysłaniająca zapisany w nas obraz Boży...

Jezus używał słów « *cichy i pokorny sercem* », wyrażających naszą relację do Boga i do bliźnich :

- W relacji do Boga są one przeciwieństwem słów »twardy kark«, których używał Mojżesz.
- W relacji do bliźnich, słowa te wyrażają wrażliwość serca, współczucie, miłujące serce

Słowa: »serce z ciała, serce z kamienia, skruszone serce« są afirmacją tego, że ofiara składana Bogu powinna być nade wszystko ofiarą serca.

- « Wyrzekł Pan: Ponieważ ten lud zbliża się do Mnie tylko w słowach, i sławi Mnie tylko wargami, podczas gdy serce jego jest z dala ode Mnie; ponieważ cześć jego jest dla Mnie tylko wyuczonym przez ludzi zwyczajem...» (Iz 29,13)
- “ Miłości pragnę, nie krwawej ofiary, poznania Boga bardziej niż całopaleń.” (Oz 6,6)
- “Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary. Bo nie przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale grzeszników». (Mt 9,13)
- «Z czym stanę przed Panem, i pokłonię się Bogu wysokiemu? Czy stanę przed Nim z ofiarą całopalną, z cielętami rocznymi? Czy Pan się zadowoli tysiącami baranów, miriadami potoków oliwy? Czy trzeba, bym wydał pierworodnego mego za mój występki, owoc łona mego za grzech mojej duszy? Powiedziano ci, człowiecze, co jest dobre. I czegoż żąda Pan od ciebie, jeśli nie pełnienia sprawiedliwości, umiłowania życzliwości i pokornego obcowania z Bogiem twoim? » (Mi 6,6-8)

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
  - ks. Ryszard Górski
- Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
- tel: 03.88.32.31.60